

POCHLEBIANIE (2) *sb n*

N sg pochlebiani(e) (2).

Sł stp brak, *Cn s.v.* pochlebstwo, *Linde* brak.

Chwalenie kogoś, przytakiwanie dla zyskania jego względów; (ancillaris) adulatio, assentatio, assentatiuncula, palpamentum, palpato, vernilitas Cn (2) : A což nas w to zówodzi/ iedno pochlebiánie/ Iż fie przywieść niehcemy ná lepíze vznánie. RejWiz 189; Mulcedo, Głaskánie/ Błágánie/ Pochliebiánie. Mqcz 235c.

Cf **POCHLEBIAĆ, POCHLEBSTWO**

EW, (JDok)